

Než bych já mu spadnót dala,
radši bych já uvázala.

Na šňůrečku, na hedbávnó,
na pentličku, na červenó.

1) Na olívě listek

Jiný dálejšek:

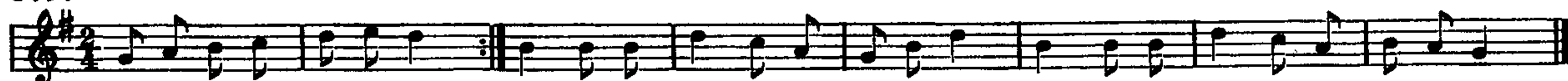
Néprv Bohu, potom lidům,
naposledy šelmám židům.

2) dyž uvadne, dolů spadnót.

Nedej, Bože, abych umřel,
až zaplatím, co sem dlužen.

679.

Z Březnice

Li-bo-ce se, li-bo-ce, li-steček ze-le-ný na lú-ce, li-steček ze-le-ný na lú-ce.

[: Liboce se, liboce, :]

Ešče by se libotal,

[: listeček zelený na lúce. :]

dyby ním větříček fukotal.

354. SPOKOJENOST

680.

Od Opavy, z Velké Polomě a Klimkovic

Na po-lanskej vo-dzě bi-la hu-ška ply-ně; co mi Pan Bůh za-o-bě-cal, to mně to ně-mi-ně.

Na polanskej vodzě
bila huška plyně;
co mi Pan Bůh zaoběcal,¹⁾
to mně to němině.

Ježli tu chudobu,
poručeno Bohu,
a ježli tež jaku rozkoš,
chvala Panu Bohu.²⁾

1) co mně mily Bůh přislíbil,

2) esli přislíbil bohatství,
děkovač mu budu.

Ve Velké Polomi druhou slohu tak mění:

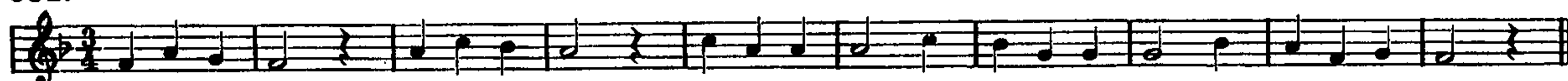
Zaoběcal mi un
černooke dzěvče,
ale ono mi včil pravi,
že mne ono něchce.

Aj, dy mne ty něchceš,
rychtařova dcerko,
to ja sobě budu nosič
za klobučkem perko.

355. ZAPOMÍNÁNÍ

681.

Od Rousínova

Nad Po-do - lí je há - jí - ček, v něm se pro - chá - zí, v něm se pro - chá - zí šu - ha - jí - ček.

Nad Podolí je hájíček,
[: v něm se prochází :] šuhajíček.

Má na hlavě z pantlé klobók,
nemůžu na tě zapomenót.

Zapomenu, ale těžko,
kam se vobráším, všade teskno.

682. *Jiné čtení (Nápěv 126 [266])*

Můj milé má černé klobók,
nemůžu já zapomenót,
nemůžu já, nemůžu
na tó červenó růžu.

Můj milé má zlatý píрко,
viselo mu přes ramínko,
viselo mu, viselo,
mý srdečko těšilo.